

Bilag 3.

KOMMUNERNES LANDSFORENING

Den 13. januar 1972.

Ifølge § 49 i bekendtgørelse nr. 302 af 17. juni 1970 af lov om boligbyggeri kan der gives tilsagn om rentesikring til bl. a. byggeri for sociale og kulturelle institutioner, herunder f. eks. alderdomshjem og plejehjem og samlingslokaler for ungdommen, også når sådant byggeri opføres med en kommune som bygherre. Rentesikring ydes efter den gældende lovs kapitel XII ved udbetaling af beløb til dækning af den del af ejendommens renteudgifter, der svarer til en gennemsnitlig forrentning på mere end 6,5 pct. p. a. af de prioritetslån, der er optaget i forbindelse med ejendommens fuldførelse.

Ved det af boligministeriet den 3. november 1971 for folketingets fremsatte forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri er de 6,5 pct. p. a. dog nu foreslået ændret til 5,5 pct. p. a.

I anledning af folketingets behandling af dette lovforslag skal bestyrelsen for Kommunernes Landsforening tillade sig at henvende sig til folketingsudvalgets opmærksomhed på, at den omstændighed, at der efter loven kun kan ydes rentesikring i forhold til egentlige prioritetslån, unødvendigt — og formentlig utilsigtet — besværliggør og fordyrer optagelsen af lån for kommuner, der ønsker at ansøge om rentesikring til byggeri af sociale og kulturelle institutioner, idet der, når bortses fra hensynet til at opnå rentesikring, antagelig ikke i forbindelse med kommuners opførelse af sådanne institutioner ville blive optaget lån mod pantesikkerhed i vedkommende faste ejendom. Forsamlingshuse, alderdomshjem og plejehjem, lokaler til fritidsundervisning m. v., er ikke hensigtsmæssige som panteobjekter, og långiverne opnår

en lige så god eller bedre sikkerhed for deres tilgodehavende gennem kommunens forpligtelse til at udskrive de til betaling af renter og afdrag fornødne beløb som skat på kommunens beboere.

Nødvendigheden af at optage prioritetslån for at opnå rentesikring medfører endvidere en vis indskrænkning af kommunernes sædvanlige lånekanaler, idet f. eks. Kommunekreditforeningen ikke yder lån mod pant i fast ejendom, og selv hvor der intet er til hinder for, at der mod sædvane ydes pantsikkerhed, medfører oprettelsen af iøvrigt overflødige pantebreve administrativt besvær og udgifter til stempel m. v.

De daværende kommunale sammenslutninger, Den danske Købstadsforening og De samvirkende Kommunalforeninger, har tidligere rejst dette spørgsmål over for såvel boligministeriet som folketinget, jfr. således vedlagte skrivelse af 17.2.1969 til folketingets udvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri (nr. 125 1968-69), ligesom Kommunernes Landsforening i skrivelse af 30. juni 1971 har rejst sagen påny over for boligministeriet, men hidtil uden resultat.

Da Kommunernes Landsforening fortsat finder det urimeligt, at der efter lov om boligbyggeri kun kan ydes rentesikring i forhold til egentlige prioritetslån, skal landsforeningen herved påny henstille, at det omhandlede problem søges løst i forbindelse med folketingets behandling af det af boligministeren den 3. november fremsatte forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri.

Henning Rasmussen.

/ O. Ingvarsen.